

Gore zame ostajajo svetišče

Predstavitev stalnih sodelavcev revije:
Tomaž Hrovat, pisec rubrike **Z nami na pot**

Kaj ste po izobrazbi in s čim se preživljate (oz. kaj bi najraje počeli za preživljanje)?

Diplomiral sem na Biotehniški fakulteti, VTOZD (kratica za visokošolsko temeljno organizacijo združenega dela; tak je bil tedanji novorek) za gozdarstvo. V današnjem času je to bolonjski univ. dipl. ing. gozd. Zanimivo je, kako velik odstotek gozdarjev se je in se prostočasno ukvarja z gorami, torej svetom nad gozdno mejo. O tem sem nekoč napisal članek v pokojnem *Grifu*. Skozi leta sem ugotovil, da sem kar nekaj pomembnih gornikov v tistem zapisku spregledal, pa se jim na tem mestu opravičujem. Za preživljanje bi, kot morda mnogi, sčasoma počel nekaj drugega. Ampak ko želja postane realnost, navadno ni več želja, temveč vse drugo. Zato je verjetno že prav tako, kot je.

Kaj najraje počnete v prostem času?

Poskušam biti čim bolj pester v svojih zanimanjih. Eno od njih so gore. Tak generalizem sicer navadno ne prinese vrhunskih rezultatov na nobenem področju, je pa, vsaj zame osebno, to izpopolnjujoč pristop.

Kakšna je vaša povezava z gorami?

Povezava? Čim manj virtualna in čim bolj realna. Gore zame še vedno ostajajo nekakšno svetišče, svet velike lepote in svojih zakonitosti, tako drugačnih od dolinskih pravil igre.

Vaš najljubši kotichek/najljubša aktivnost v gorah?

Najljubši kotichek – enostavno preveč je najljubših. Eden od njih je gotovo Karnija, o kateri pišem prav letos v *Planinskem vestniku*. Najljubša aktivnost pa brez dvoma turno smučanje. Pri njem se prepleta vse: lepota samotnih zimskih gora, poljuben pridih pustolovščine glede na izbrano turo, športni moment in dobra gorniška družba. Pa odkrivanje novih dolin in pokrajin, navad, kulturnih posebnosti ...

Vaš moto v življenju je ...?

Toliko dobrih motov – vodil obstaja, vendar je problem najti enega samega. Moto je skrčeno bistvo, življenje pa se skriva v podrobnostih. Pa vseeno ponujam lastno

domislico: "Bolje oblačno vreme v gorah kot sončno v pisarni."

Kako ste začeli sodelovati s *Planinskim vestnikom*?

Če me spomin ne vara, me je k prvemu zapisu o turnem smučanju povabila urednica Mateja Pate (morda sem se ponujal sam, ne vem več). Potem se je kar nadaljevalo in letos je ravno deseta obletnica mojih kamenčkov v mozaiku *Planinskega vestnika*. Se mi je že porodil nov moto: "Bolje kamenček v mozaiku *Planinskega vestnika* kot kamenčki pod turnimi smučmi."

Zakaj radi sodelujete s *Planinskim vestnikom*?

Morda v prvi vrsti ne gre toliko za imeti nekaj rad kot za nekakšen kategorični imperativ. Če informacije za našo gorniško dejavnost od nekod črpamo, je korektno, da jih tudi podelimo nazaj. Vesel sem, kadar izvem, da sem koga navdušil za neko novo turo, novo obzorje. Gotovo oblika skozi revijo ni tako hitra kot po spletu, vendar verjamem, da je nekako trajnejša. Dodatno radost sodelovanja pa mi pomeni, da nisem pod časovnim pritiskom. Članke o turnem smučanju redno pripravljam poleti, v največji vročini, in ob tem malo sanjarim. Tudi uredništvo je korektno in prijazno. Naj s to zahvalo končam ter se priporočim v objavo in branje.